

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นต่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารกันเกือบทั่วโลกทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษาและในชีวิตประจำวัน แม้แต่ในประเทศที่มีได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ยังจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างมนุษย์ให้ตรงกัน ทั้งนี้เพราะการเผยแพร่ความรู้ข่าวสารต่าง ๆ นั้นนิยมใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการเตรียมความพร้อมด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษจึงเป็นหนึ่งในวิชาของหลักสูตรทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540 : 1-2) แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของการศึกษาไทยที่พึงประสงค์ในอนาคตว่าจะต้องพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในยุคโลกาภิวัตน์ เช่น มีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 47)

นอกจากนี้แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 ยังระบุว่าคุณภาพการศึกษาของไทยอยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วง สาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษอาจเนื่องมาจากหลักสูตรและเนื้อหาวิชาในปัจจุบันยังไม่พร้อมที่จะพัฒนาคนให้มีคุณสมบัติสอดคล้องกับความต้องการก้าวหน้าของโลกยุคใหม่ ซึ่งการเรียนการสอนทักษะต่าง ๆ ของการศึกษาไทยยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง อีกทั้งเนื้อหาวิชาที่มากเกินไปจนทำให้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ รวมทั้งสัดส่วนเวลาเรียนเนื้อหาทางวิชาการและทักษะอื่น ๆ ในหลักสูตรอาจยังไม่เหมาะสมกับกระบวนการเรียนการสอนรวมทั้งการวัดผลและการประเมินผล ไม่เอื้อให้เด็กได้พัฒนาความรู้ ความสามารถทางภาษาของเด็กไทยโดยเฉลี่ยจึงอ่อนลง ทั้งด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การคิดด้วยกระบวนการวิเคราะห์สังเคราะห์อย่างมีเหตุผล การแก้ปัญหา การทำงานเป็นหมู่คณะ เป็นต้น การเรียนรู้อย่างคงแน่นให้ผู้เรียนรับรู้และเชื่อฟัง การถ่ายทอดเนื้อหาวิชามากกว่าการพัฒนาคนให้มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ การใช้ความคิดสร้างสรรค์และแก้ปัญหา ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งเกิดจากการใช้เทคนิคการสอน

ครูส่วนใหญ่ยังขาดเทคนิคการสอนที่ดีพอและยังคงใช้วิธีสอนแบบดั้งเดิมกันเป็นจำนวนมาก ครูมักสอนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของโครงสร้างทางภาษามากกว่าที่จะมุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับการสอนที่ใช้เทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ จึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับครู เพื่อจะได้นำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนในห้องเรียนให้น่าสนใจตลอดจนเลือกกิจกรรมต่าง ๆ ให้หลากหลายมากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 : 24-25)

จากการศึกษางานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศหลายเรื่อง พบว่านักเรียนที่เข้าเรียนระดับอุดมศึกษามีพื้นฐานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วง สมพงษ์ จิตระดับ (2542 : 3) ได้กล่าวว่าครูยังขาดเทคนิคในการสอนและยังสอนแบบผิดวิธี เช่นเดิมตลอดมา ถึงแม้ว่าได้มีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยทันยุคทันสมัย แต่อย่างไรก็ตามวิธีการสอนของครูส่วนใหญ่ยังล้าหลังอยู่มากและครูส่วนหนึ่งยังใช้วัฒนธรรมการสอนภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างจากวิชาอื่น ๆ คือครูเป็นผู้ให้ จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 หลักสูตรสาขาวิชานิติศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การบัญชี คอมพิวเตอร์ศึกษา เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ สารสนเทศศาสตร์ รัฐศาสตร์การพัฒนารวมชน สัตวศาสตร์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เคมีและพลศึกษา จำนวน 25 หมู่เรียน ในปีการศึกษา 2549-2550 พบว่า นักศึกษามีความรู้ความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ทั้งนี้จากเกณฑ์การประเมินผลที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามได้กำหนดไว้ซึ่งปรากฏในสมุดประจำรายวิชา ประจำปีการศึกษา 2550 พบว่าได้แบ่งเกณฑ์การประเมินผลการเรียนออกเป็น 8 ระดับ ดังนี้ หากนักศึกษาได้คะแนนต่ำกว่า ร้อยละ 50 หมายถึงไม่ผ่าน คะแนนในช่วงร้อยละ 50-54 หมายถึง อ่อนมาก คะแนนในช่วงร้อยละ 55-59 หมายถึง อ่อน คะแนนในช่วงร้อยละ 60-64 หมายถึง พอใช้ คะแนนในช่วงร้อยละ 65-69 หมายถึง ดีพอใช้ คะแนนในช่วงร้อยละ 70-74 หมายถึง ดี ร้อยละ คะแนนในช่วงร้อยละ 75-79 หมายถึง ดีมาก และคะแนนในช่วงร้อยละ 80 ขึ้นไปหมายถึง ดีเยี่ยม ซึ่งจำนวนนักศึกษาที่ได้ผลคะแนนอยู่ในระดับดีถึงดีเยี่ยม มีจำนวนน้อยเพียงร้อยละ 23.25 ในขณะที่นักศึกษาที่ได้รับระดับคะแนนไม่ผ่าน มีอยู่ถึงร้อยละ 19.08 นอกนั้นจะเป็นนักศึกษาที่ได้รับระดับคะแนนอยู่ในช่วงผ่านเกณฑ์พอใช้ที่ต้องปรับปรุงถึงดีพอใช้ (สมุดประจำรายวิชา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีการศึกษา 2549-2550) และจากการสอบถามอาจารย์

ผู้สอนรายวิชาดังกล่าวจำนวน 5 ท่านอย่างไม่เป็นทางการพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนภาพรวมอยู่ในระดับไม่เป็นที่น่าพอใจเช่นเดียวกัน

สำหรับแนวทางในการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นนั้นมีหลายวิธีด้วยกัน แนวทางหนึ่งคือ ครูผู้สอนต้องมีการออกแบบวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่ดี มีการเลือกใช้สื่อที่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อเสริมแรงและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกแปลกใหม่และอยากเรียนรู้ ไม่ใช่การสอนที่ถ่ายทอดจากคู่มือและครูที่สอนหน้าชั้นเรียนแต่ฝ่ายเดียว ดังนั้นเพื่อให้ทันต่อความเจริญทางด้านเทคโนโลยีและสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ครูผู้สอนจะต้องมีการเลือกใช้สื่อในการเรียนการสอนที่ถูกต้องและเหมาะสม หนึ่งในจำนวนสื่อการเรียนการสอนที่มีครูให้ความสำคัญและได้รับความสนใจเป็นอย่างยิ่ง คือบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-Assisted Instruction : CAI) ซึ่งเป็นการนำเอาเทคโนโลยีระดับสูงมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อสอนแทนครู หรือแทนการสอนในชั้นเรียนเหมือนปกติ ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ช่วยพัฒนาศักยภาพและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีระบบสามารถปฏิบัติการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งเหมาะกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา สำหรับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นมีลักษณะเป็นชุดการเรียนที่จัดขึ้นสำหรับผู้เรียน โดยเฉพาะและมีลักษณะเป็นการเรียนแบบรายบุคคล ซึ่งผู้เรียนสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนจากคำแนะนำที่ปรากฏอยู่ภายในบทเรียนนั้น โดยทำการศึกษาไปตามลำดับด้วยตนเอง ซึ่งวิธีการที่ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนี้เป็นการช่วยลดขั้นตอนและระยะเวลาในการสอนของครูได้เป็นอย่างดีและยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมในบทเรียนมากขึ้น ผู้เรียนจะมีความมั่นใจในการตอบคำถาม มีเวลาในการศึกษาบทเรียนด้วยตนเองตามความต้องการทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ (สมรมิตร ตันจติกุล. 2543 : 2-3)

สื่อการสอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ปัจจุบันครูผู้สอนมีการนำเอานวัตกรรมใหม่ ๆ หรือเทคโนโลยีมาเป็นอุปกรณ์ช่วยสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนารูปแบบและวิธีการถ่ายทอดให้น่าสนใจ การนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาบูรณาการใช้เป็นเครื่องมือในการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ (บุญเลิศ วงศ์พรหม. 2543 : 40) หลายปีที่ผ่านมามีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ทางด้านการศึกษาอย่างกว้างขวางและแพร่หลาย ในลักษณะของสื่อเพื่อถ่ายทอดคำสอนไปสู่ผู้เรียนซึ่งเรียกว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-Assisted

Instruction: CAI) โดยเมื่อนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นสื่อในการสอนจะทำให้การเรียนการสอนมีการโต้ตอบกันได้ ในระหว่างผู้เรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์เช่นเดียวกับการเรียนการสอนในห้องเรียนตามปกติ สำหรับประโยชน์ของการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการสอนนั้น ดวงมาลัย สัมมาวิภาวิกุล (2541 : 43) กล่าวว่า การนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการเรียนการสอนทำให้การเรียนการสอนมีการโต้ตอบกันได้ระหว่างผู้เรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างผู้สอนและผู้เรียน นอกจากนี้ รักศักดิ์ เลิศคงคาทิพย์ (2542 : 14) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์จะให้ทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงบรรยายประกอบกันเป็นเรื่องราว โดยมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นตัวควบคุมระบบและแสดงเนื้อหาบนจอภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ทักษิณี ชื่นบาน (2539 : 29) ที่กล่าวไว้ว่า การนำเสนอเนื้อหา รูปภาพ แบบฝึกหัดและรูปแบบการนำเสนอค่อนข้างเร้าใจและเพลิดเพลินตลอดเวลาในขณะที่มีการนำเสนอบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังเหมาะสำหรับนักเรียนที่เรียนไม่ทันเพื่อนหรือขาดเรียนในวิชานั้น ๆ ซึ่งนักเรียนจะสามารถซ่อมเสริมด้วยตนเองได้ และถ้านักเรียนได้มีโอกาสเรียนซ้ำ ๆ กันบ่อย ๆ ในบทเรียนนักเรียนก็จะเกิดความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ ฉลอง ทับศรี (2546 : 60) ยังได้กล่าวถึง ความสามารถพิเศษของคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะการเป็นสื่อผสม (Multimedia) ว่า คอมพิวเตอร์สามารถบันทึกและนำเสนอเนื้อหาประเด็นต่าง ๆ ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ได้อย่างครบถ้วนและรวดเร็ว ไม่เคยผิดพลาด ไม่เคยมีความเหนื่อยล้า คอมพิวเตอร์ยังช่วยการฝึกทักษะการเรียนรู้ได้ดีเพราะถ้าผู้เรียนทำผิดสักกี่ครั้งคอมพิวเตอร์ก็ไม่มีอารมณ์โกรธ อีกทั้งยังสามารถสร้างโปรแกรมให้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนได้หลากหลายวิธี ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกเวลาและทุกสถานที่ที่ต้องการ

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นการนำเสนอเนื้อหาไปยังผู้เรียน โดยตรงผ่านจอภาพหรือเป็นพิมพ์โดยนำเสนอเนื้อหาและลำดับวิธีการสอนไว้อย่างเป็นระบบสามารถเรียกใช้งานเมื่อไรก็ได้ มีสีสันสวยงามดึงดูดความสนใจของผู้เรียนประหยัดเวลาในการสอน ทำให้มีโอกาสช่วยส่งเสริมผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้ซึ่งแบ่งเบาภาระการทำงานของครู และสามารถช่วยสอนได้ในกรณีที่มีครูไม่เพียงพอ (บุรณะ สมชัย. 2542 : 66) และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังมีความสามารถในการตอบสนองต่อข้อมูลที่ผู้เรียนป้อนเข้าไปได้ทันที ซึ่งเป็นการช่วยเสริมแรงให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งนี้ในแต่ละบทเรียนจะมีตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียงประกอบในลักษณะของสื่อหลายมิติ (Hypermedia) ทำให้ผู้เรียนสนุกไปกับการเรียนไม่รู้สึกลำบาก นอกจากนี้บทเรียนคอมพิวเตอร์ยังมีข้อดีในเรื่องการช่วยเพิ่มแรงจูงใจใน

การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ช่วยในการบันทึกคะแนนและพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียนไว้เพื่อใช้ในการวางแผนบทเรียนในขั้นต่อไปได้ และยังสามารถนำมาใช้ในลักษณะของการศึกษา รายบุคคลได้เป็นอย่างดีโดยจะให้ความเป็นส่วนตัวแก่ผู้เรียน เป็นการช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนช้า สามารถเรียนไปได้ตามความสามารถของตน โดยสะดวกอย่างไม่รีบเร่ง ไม่ต้องอายุผู้อื่น ไม่ต้องอายุเครื่องคอมพิวเตอร์เมื่อคอบผิดและทำหน้าที่ช่วยขยายขีดความสามารถของผู้สอนในการควบคุมผู้เรียนได้อย่างใกล้ชิด (กิดานันท์ มลิทอง, 2540 : 187-198) การนำเอาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีการผสมผสานสื่อหลายชนิด (Multimedia) เช่น ภาพนิ่ง ตัวอักษร วิดีทัศน์ ภาพเคลื่อนไหวและเสียงเข้าด้วยกัน ซึ่งถือเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการนำเสนอ สารสนเทศ เนื่องจากง่ายในการสร้างความเข้าใจและเป็นสื่อที่เหมาะสมในการสื่อความคิดไปสู่ผู้อื่นเป็นสื่อที่สามารถแพร่กระจายความรู้ที่ได้ผล ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ทั้งการอ่าน การฟัง การเห็นภาพทำให้จดจำได้ง่าย (คารา แพร์คิน, 2539 : 4) ซึ่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมี คุณสมบัติที่สนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักคิดและตัดสินใจใช้ยุทธวิธีในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งถือว่าเป็น การพัฒนาด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคมของผู้เรียนเองอีกด้วย ผู้สอนมีบทบาทเพียงเป็น คำถามให้ผู้เรียนเท่านั้น (ฉวีวรรณ กิรติกร, 2540 : 20) ส่วนการออกแบบและการผลิต บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น มีกรอบแนวคิดที่เป็นพื้นฐานสำคัญอยู่ หลายแนวคิด ซึ่งสามารถสรุปเป็นขั้นตอนของการพัฒนาได้ 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การวิเคราะห์ การออกแบบบทเรียน การพัฒนาบทเรียน การนำไปทดลองใช้ การประเมิน และปรับปรุงแก้ไข (ไชยยศ เรื่องสุวรรณ, 2547 : 119)

จากหลักการและเหตุผลข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะพัฒนาบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่มีประสิทธิภาพเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาให้แก่ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งมี เป็นจำนวนมาก เนื่องจากรายวิชาดังกล่าวเป็นรายวิชาในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปและเป็นรายวิชา ในหมวดบังคับที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน นอกจากนี้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังสามารถ ช่วยแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนบุคลากรสายการสอนซึ่งมีอยู่จำนวนจำกัด เพราะบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีประสิทธิภาพย่อมต้องผ่านขั้นตอนการออกแบบและสร้างสรรค์อย่าง มีระบบ ประกอบกับการใช้ทฤษฎีในการส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ทำให้การนำ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนมี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อทางนวัตกรรมที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้เข้าไปมีส่วนร่วมในบทเรียนอย่างใกล้ชิด นักศึกษาในชั้นเรียนสามารถเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน หรือเรียนรู้ได้ด้วยตนเองทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลา มีปฏิสัมพันธ์ได้ตอบกับบทเรียนอย่างมีความสุข ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้อยากเรียนรู้และลดช่องว่างระหว่างบุคคล นอกจากนี้ยังเป็นการสนับสนุนให้ผู้สอนได้มีโอกาสเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมทำให้งิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจนกระทั่งสามารถพัฒนาการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น มีค่าสูงกว่า 0.5
3. นักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ภาคปกติและลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ หลักสูตรสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ วิธีการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น

3. ด้านเนื้อหา

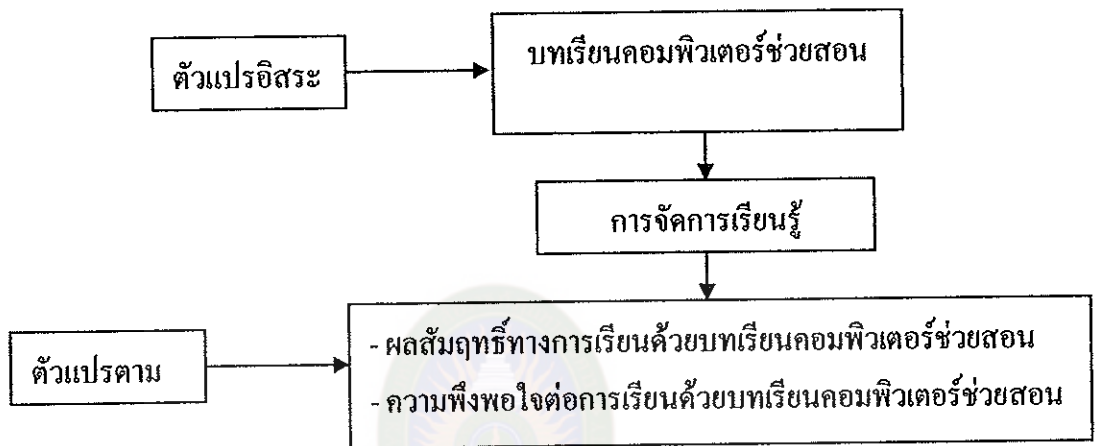
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยสาระเกี่ยวกับการทักทาย การกล่าวลา การแนะนำตัว การบรรยายลักษณะของคน สิ่งของและสถานที่ การพูดโทรศัพท์ การถามและการบอกทาง การซื้อและการขาย สิ่งของ การเชิญ และการกล่าวแสดงความรู้สึก

4. ด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลองกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 16 สัปดาห์ ๆ ละ 3 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของผู้เรียนที่มีปัญหาด้าน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-assisted Instruction: CAI) มาใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งมี กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง บทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อนำเสนอ บทเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเสนอรูปแบบเนื้อหาและแบบฝึกหัด ให้ผู้เรียน สามารถเลือกเรียนได้ แสดงผลย้อนกลับให้ผู้เรียนได้ทราบทันทีโดยผ่านกระบวนการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีลักษณะเป็นบทเรียน โปรแกรมการสอน (Tutorial) แบบฝึกหัด (Drill and Practice) มีการแสดงทั้งตัวอักษร ภาพ และเสียง โดยผ่านทางจอภาพ (Monitor) และผู้เรียนตอบสนองต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏบนจอภาพ โดยผู้เรียนใช้แป้นพิมพ์ (Keyboard) และเมาส์ (Mouse)

2. วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง วิชาบังคับในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในกลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. 2549 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ ในด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนเพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษา การสื่อสารทางสังคมในชีวิตประจำวันและการแสวงหาความรู้ โดยเนื้อหา

ประกอบด้วยสาระเกี่ยวกับการทักทาย การกล่าวลา การแนะนำตัว การบรรยายลักษณะของ คน สิ่งของและสถานที่ การพูดโทรศัพท์ การถามและการบอกทาง การซื้อและการขาย สิ่งของ การเชิญ และการกล่าวแสดงความรู้สึก

3. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง บทเรียน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 อธิบายได้ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่ได้จากการทำแบบทดสอบทำขบบทเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่ได้ศึกษาจากบทเรียนแล้วทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. คำนีประสิทธิผล หมายถึง ความรู้ที่ผู้เรียนได้รับเพิ่มขึ้นจากเดิมหลังจากผู้เรียนได้เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการหาคุณภาพแล้ว เพื่อใช้วัดความรู้ความสามารถของนักศึกษาที่เรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นทั้งก่อนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง คะแนนที่นักศึกษาทำข้อสอบ ได้ถูกต้องจากการตอบแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กำหนดให้การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้อที่ถูกต้องได้ 1 คะแนน ข้อที่ผิดหรือตอบเกินหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

7. ความพึงพอใจในการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกชอบ รู้สึกยินดี มีความเต็มใจ และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้เรียน และกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นสนองตอบความต้องการของผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนมุ่งหวังที่จะทำงาน ให้ประสบความสำเร็จของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ หลักสูตรสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ชั้นปีที่ 2 ซึ่งลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ได้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและได้ทราบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
3. ได้แนวทางในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY